

روند تغییرات غلظت فلزات سنگین در برنج با توجه به فاصله از منابع آلودگی^۱

احمد شیرین فکر، مسعود کاوسی و علی محبوب خمایی

به ترتیب کارشناس ارشد اداره کل خدمات پژوهشی جای، عضو هیات علمی مؤسسه تحقیقات برنج کشور، کارشناس ارشد ایستگاه تحقیقات کشاورزی لاهیجان

مقدمه

باتوجه به اهمیت برنج به عنوان یک غله عمده درجیره غذایی انسان و متجاوز از ۸۰ درصد جیره غذای بسیاری از کشورهای افریقایی و آسیایی ازغلات تامین می شود (۵)، سلامت وعدم آلودگی این محصول به عناصر و موادی که اثرات نامطلوب زیست محیطی و تغذیه ای درجیره غذایی انسان دارند بسیار با اهمیت می باشد. مطالعات نشان داده است که سمیت فلز روی در گیاه اغلب در خاکهای اسیدی و یا خاکهایی که شدیداً با لجن های فاضلابی تیمار می شوند دیده شده است (۳و۵) و غلظت آن در گیاه تابعی از عوامل شیمیایی خاک و اثرات متقابل سایر فلزات سنگین در خاک است (۵،۸،۹). مطالعات محققین ژاپنی نشان داد که کمترین غلظت فلز روی در محلول غذایی که موجب سمیت در برنج می شود، ۱۰ میلی گرم در کیلوگرم است. اگر کاهش ۱۰ درصدی محصول دانه برنج را به عنوان حد سمیت بپذیریم حداقل غلظتی که ایجاد سمیت می کند ۳۰۰ میلی گرم در کیلوگرم در اندام هوایی و یا ۵ میلی گرم در کیلوگرم در خوشه برنج است (۶).

مقدار مس در گیاه، تابعی از مقدار آن در محلول خاک، اثرات متقابل سایر فلزات و بالاخره خواص شیمیایی خاک است (۵و۶). مقدار مس در خاکستر گیاهان بین ۵ تا ۱۵۰۰ میلی گرم در کیلوگرم متغیر است و عموماً در کل اندام هوایی گیاه از ۲۰ میلی گرم در کیلوگرم تجاوز نمی کند. بنابراین اغلب، آستانه سمیت را در اندام های هوایی گیاه ۲۰ میلی گرم در کیلوگرم در نظر می گیرند (۵)، با این حال حد سمیت مس در ساقه برنج ۳۰۰ میلی گرم در کیلوگرم عنوان شده است (۱۱). درشالیزار های غیرآلوده غلظت مس در گیاه در طول دوره رشد بین ۲۰ تا ۳۰ میلی گرم در کیلوگرم متغیر است و در دانه پوست کنده و دانه با پوست این غلظت بترتیب ۳/۴ و ۴/۱۰ میلی گرم در کیلوگرم بود (۵). درحالی که در دانه برنج کشت شده درشالیزارهای آلوده این مقدار به ۴ میلی گرم در کیلوگرم رسیده است (۱۱). دامنه سمیت نیکل در گیاه به گونه و واریته آن بستگی دارد و غلظت آن بین ۴۰ تا ۲۴۶ میلی گرم در کیلوگرم گزارش شده است (۵). بطور کلی سمیت در دامنه ۱۰ تا ۱۰۰ میلی گرم در کیلوگرم ایجاد می شود. تجزیه برگی برنج که بر روی خاکهای آلوده کشت شده بود، نشان داد که غلظت نیکل از ۱۱ تا ۲۰ میلی گرم در کیلوگرم متغیر می باشد (۵).

سرب بعنوان یکی از مواد اصلی آلوده کننده محیط زیست محسوب می شود که در گیاه نیز ایجاد سمیت می نماید و جذب آن نیز توسط ریشه گیاه صورت می گیرد که با افزودن آهک و کاهش دما مقدار جذب آن کاهش می یابد. مطالعات مبسوطاً چادری (۷) نشان داد که حساسیت ارقام مختلف برنج نسبت به سرب یکسان نیست و تأثیر مهم این فلز مختل کردن اکسیژن و هیدرو پراکسیدها در غشاء سلولی می باشد (۷). زئوپینگ و جوحی (۱۰) مشاهده نمودند که برنج هایی که توسط فاضلاب آبیاری می شوند ۱/۴ تا ۲۰ برابر سرب بیشتری نسبت به برنجهای شاهد دارند.

مواد و روشها

این مطالعه در سال ۱۳۷۷ بر روی اراضی شالی کاری واقع در کرانه شرقی پیربازار رود که از آلوده ترین رودخانه های استان گیلان محسوب می شود (۱) روی سه منطقه با مشخصات زیر انجام شد. منطقه ۱- اراضی شالیزارهایی که بطور مستقیم از آب رودخانه مشروب می شدند، منطقه ۲- اراضی که توسط زه آبهای اراضی اول

مشروب می شدند و بالاخره منطقه ۳- که توسط رودخانه بیج رود (ازشاخه های سپیدرود) مشروب می شد. درهرمنطقه ۱۰ کرت انتخاب شد و نمونه های مرکب خاک از عمق صفر تا ۲۵ سانتی متر از هرکرت تهیه گردید (تعداد کل نمونه ها ۳۰ نمونه). پس از خشک و آسیاب شدن نمونه های خاک، فاکتورهای شیمیایی همچون pH, EC, O.C %, TNV, CEC و غلظت عناصر فلزی (Pb, Ni, Cd, Cu, Zn) به روش استخراج با DTPA اندازه گیری شد (۲). برنج (رقم خزر) کشت شده در کرت های مورد نظر در مرحله گل دهی انتخاب و نمونه برداری شد. نمونه های گیاه پس از شست و شو، خشک و آسیاب شدن به روش هضم در اسید فلئوریدریک جهت اندازه گیری فلزات سنگین آماده شدند (۲). غلظت فلزات در عصاره های گیاه و خاک توسط دستگاه جذب اتمی Perkin Elmer 3110 اندازه گیری شد. داده های بدست آمده در غالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با سه تیمار در ده تکرار تجزیه آماری شدند.

بحث و نتیجه گیری

نتایج بدست آمده نشان داد که اختلاف میانگین اثر تیمارها بر غلظت فلز روی در گیاه در سطح احتمال ۱٪ معنی دار بوده است که این موضوع نشان می دهد نوع آب و فاصله از منبع آلودگی می تواند بر مقدار جذب روی توسط گیاه تأثیر بگذارد. میانگین غلظت فلز روی در گیاه برنج در دو منطقه (۱ و ۲) مشروب با آب پیربازرود بطور معنی داری از منطقه ۳ بیشتر است (جدول ۱). میانگین غلظت فلز روی در گیاه در این تجزیه ها ۴۳/۵۷ میلی گرم در کیلوگرم، حداقل و حداکثر آن به ترتیب ۱۴/۷۱ و ۶۵/۲۱ می باشد. حداکثر غلظت فلز روی به دست آمده در این تحقیق به مراتب کمتر از حد سمیتی است که یوشیدا (۱۹۱۱) برای دوره رسیدگی کامل برنج ارائه کرده است.

جدول ۱ - مقایسه میانگین مقادیر فلزات سنگین در اندام هوایی گیاه برنج (میلی گرم در کیلوگرم)

تیمار	روی	سرب	مس	نیکل
۱	۵۱/۰۹۷ a	۷/۸۱ a	۱۵/۲۴ a	۵/۷۳۴ a
۲	۴۷/۶۹۲ a	۴/۱۴۶ b	۱۱/۸۲۸ ab	۵/۶۰۷ a
۳	۳۱/۹۲۸ b	۵/۶۶ b	۸/۶۹۹ b	۴/۰۴۳ b

اختلاف میانگین اثر تیمارها بر غلظت فلز مس در گیاه در سطح ۱٪ معنی دار بود. مقایسه میانگین اثر تیمارها (جدول ۱) بر غلظت این فلز نشان داد که بین منطقه ۱ و ۳ اختلاف معنی دار وجود دارد، ولی بین دو منطقه ۱ و ۲ و منطقه ۲ اختلاف معنی داری مشاهده نشده است. به عبارتی آبیاری با زه آب های خروجی منطقه ۱ تأثیر معنی داری در افزایش مس در برنج منطقه ۲ نداشته است. اما بطور کلی با فاصله گرفتن از رودخانه پیربازرود میزان جذب مس توسط گیاه نیز کاهش می یابد. نتایج جدول ۱- نشان داد که متوسط غلظت مس در گیاه ۱۱/۹۲ و حداقل و حداکثر مقدار آن به ترتیب ۴/۶۱ و ۲۶/۴۹ میلی گرم در کیلوگرم می باشد. این نتایج نشان می دهد که غلظت مس در گیاه هنوز به آستانه سمیت نرسیده است. آستانه سمیت مس در ساقه برنج ۳۰ میلی گرم در کیلوگرم می باشد (۱۱).

نتایج نشان داد که اختلاف میانگین اثر تیمارها بر غلظت نیکل گیاه در سطح ۵٪ معنی دار است. مقایسه میانگین اثر تیمارها حاکی از عدم اختلاف معنی دار بین غلظت نیکل گیاه در منطقه ۱ و ۲ بوده در حالی که این دو منطقه با منطقه ۳ اختلاف معنی داری داشتند. این مسئله نشان داد که آب آبیاری آلوده قادر است منطقه وسیعی را تحت تأثیر آلودگی با نیکل قرار دهد. اگر چه نیکل با داشتن میانگین ۵/۱۳ و حداکثر غلظت ۱۰/۱۵ به آستانه سمیت نرسیده است (آستانه سمیت در گیاه برنج ۱۱ تا ۲۰ میلی گرم در کیلوگرم است) لیکن با توجه به جدول ۱ و می توان نتیجه گرفت که ادامه آبیاری با آب پیربازرود در دراز مدت سبب افزایش غلظت نیکل در خاک و پیامد آن تجمع در گیاه خواهد شد. داده های این مطالعه نشان داد که اختلاف میانگین اثر تیمارها بر غلظت سرب گیاه در سطح ۱٪ معنی دار بود. بیشترین غلظت سرب مربوط به منطقه ۱ می باشد که به طور

مستقیم توسط آب پیریا زاررود آبیاری می شود (جدول ۱). متوسط غلظت سرب بدست آمده در این تحقیق ۵/۸۷ و حداکثر آن ۱۲/۱۹ میلی گرم در کیلوگرم می باشد.

منابع مورد استفاده

۱. بی نام، (۱۳۶۴). نتایج عددی پارامترهای فاضلابی تالاب انزلی و رودخانه های ورودی آن (زرچوب و گوهررود). شرکت سهامی آب منطقه ای شمال، واحد آزمایشگاه آب و خاک.
- ۲- علی احمادی، م.د. و بهبهانی زاده، ع.ا. (۱۳۷۲). شرح روش های تجزیه شیمیایی خاک (چاپ اول). نشریه شماره ۸۹۳. سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مؤسسه تحقیقات خاک و آب.
- ۳- کریمیان، علی. (۱۳۷۱). شیمی خاک. جلد اول (ترجمه). مرکز نشر دانشگاهی تهران، ص ۲۴۴ تا ۲۶۶.
4. De' Datt, S. K. (1981). Principles and practices of rice production, John Wiley & Sons. New York. pp. 618.
5. Kabata-Pendias, A., & H. Pendias.(1986). Trace elements in soil and plants. CRC press, Boca Raton. Florida. USA .
6. Matsuo, T., K. Kumazawa., R. Ishii., K. Ishihara., & H. Hirata (1995). Science of the rice plant. Physiology food and Agriculture (Vol,2). Policy Research center Tokyo. Japan.
7. Mishra, A., & M. A. Choudhuri,(1996). Possible implications of heavy metals (Pb^{++} and Hg^{++}) in the free radical-mediated membrane damage in two rice cultivars, *In: Rice Abstracts 1997*. Vol,2. No.1.
8. Schulin, R., A. Desawles., & R. Webster., & B. Von Steiyer.(1993). Soil monitoring early and detection and surveying of soil contamination and degradation. *Birkauser verog*. pp:157-177.
9. Tisdal, S. L., W. L. Nelson & J. D. Beaton.(1995). Soil fertility and fertilizers. (4 ed). Macmillan publishing company. New York. USA.
1۰. Xueping,J., & R. Jujie.(1994). Determination of trace lead in rice of sewage irrigation by graphite furnace atomic absorption spectrometry. *Chinese Rice Research News Letter*.Vol,2, No.4.
11. Yoshida, S.(1981) *Fundamentals of Rice Crop Science*. IRRI. pp: 156-189.